

Závěr

Akutní nekrotizující pankreatitida je zatížena vysokou mortalitou a morbiditou i na podkladě možných rozvíjejících se různých komplikací při základním onemocnění, mezi které patří i krvácení z okolních cév jejich aroží, eventuálně jejich iatrogenním poškozením při operačních revizích. Při nemožnosti chirurgického řešení je možné zvolit endovaskulární techniku transhepatálním nápichem portálního řečiště s následným překrytím defektu stentgraftem, která má okamžitý efekt na zástavu významného krvácení z cévního řečiště.

Endovaskulární léčba pseudoaneuryzmatu arteria femoralis profunda

J. Boudný, V. Válek

Radiologická klinika LF MU a FNB, Brno

Cíl

Poranění arteria femoralis profunda je vzácnou komplikací při fraktuře krčku stehenní kosti. K poškození cévního řečiště může dojít jak dislokací fragmentů, tak iatrogenně v souvislosti s následným operačním zákrokem. Cílem sdělení je poukázat na možnost endovaskulární léčby tohoto raritně se vyskytujícího poranění periferního cévního řečiště.

Kazustika

Muž, 49 let, u kterého byl na podzim roku 2007 diagnostikován mnohočetný myelom, byl léčen chemoterapií. V prosinci 2007 diagnostikována patologická fraktura krčku pravého femuru. Po osteosyntéze (DHS) se objevuje v oblasti pravého stehna bolestivá infiltrace. UZ vyšetření s barevným mapováním prokazuje parciálně trombotizované pseudoaneuryzma velikosti 12 × 10 × 9 cm.

Endovaskulární výkon

Pro lepší přehlednost postiženého řečiště byl zvolen přístup z levostranné společné femorální artérie se zavedením sheatu Balkin přes bifurkaci. Po detailním zmapování řečiště a zavedení mikrokatetru byla poraněná tepna embolizována superselektivně metodou „pasti“ 2 mikrospirálkami. Na kontrolním nástřiku bez známek plnění pseudoaneuryzmatu a dobrým kolaterálním plněním periferie hluboké stehenní tepny za uzavřeným úsekem.

Výsledky

Po výkonu pacient subjektivně bez potíží, kontrolní ultrazvukové vyšetření bez známek plnění vaku pseudoaneuryzmatu.

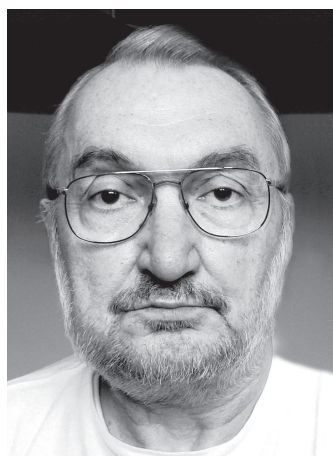
Závěr

Endovaskulární léčba poranění periferních tepen je využívána poměrně vzácně, v indikovaných případech je však její využití elegantní a velice efektivní.

čestné uznání

MUDr. MILAN HACO

Narodil se v roce 1941 v Martině a promoval v roce 1964 na Hygienické fakultě Karlovy univerzity v Praze (nyní FNKV). Hygienu však krátce po promoci opustil, jedním z tehdy

možných způsobů – stal se rentgenologem. Po krátkém pobytu na radiologickém pracovišti nemocnice v Benešově nastoupil v roce 1967 na rentgen experimentální chirurgie IKEM, kde zůstal 20 let. I když se názvy oddělení postupně měnily, pořád šlo o stejné pracoviště. Milan Haco se stal velmi rychle radiologem, který se věnoval v té době rychle se rozvíjícím angiografiím a koronarografiím. Jako jeden z prvních u nás začal

provádět selektivní a superselektivní katetrizace viscerálních tepen s podomácku vyrobenými koaxiálními katétry systémy. Nikdy neměl ambice vědecky se prosazovat, zato za ním vždycky bylo množství dobře odvedené práce a velký počet kvalitně vyšetřených nemocných. V týmu byl oblíbený pro svůj specifický humor, klidnou, nekonfliktní povahu a také pro brilantní hru na bendžo a zpěv.

Svým nenápadným, ale velmi účinným způsobem, vyškoloval mnoho začínajících katetrizátorů jak přímo z IKEM, tak i těch, kteří sem přicházeli na zaškolení. Jsem přesvědčen, že mnozí z nich si ho dobře pamatují a uvědomují si, jakou zásluhu měl na jejich pozdější kariéře intervenčních radiologů či kardiologů. Za sebe musím prohlásit, že mu vděčím nejenom za kvalitní výcvik v základních katetrizačních technikách, ale i za to, že jsem viděl, jak se chovat k pacientům, a za to, že mne snad naučil, že kariéra není v životě to nejdůležitější.

Když v roce 1987 odešel do Tábora a později do Českých Budějovic, pociťoval jsem to jako značnou ztrátu nejen pro naše pracoviště, ale i pro celý IKEM. V Českých Budějovicích se významným způsobem podílel na zavedení intervenční kardiologie, stál u zrodu tamější invazivní kardiologické diagnostiky a podílel se na prvních PTCA. Stejně jako v Praze, probíhaly všechny jeho aktivity v klidu a pohodě. Teď se mi zdá, že byla škoda, že neměl větší osobní ambice (domnívám se však, že on toho nelituje). S postupujícím věkem se později spíše přeorientoval na diagnostickou radiologii, zejména CT. V roce 2003 odchází do důchodu.

Jsem přesvědčen, že Milan Haco, bez fanfár, slávy a akademických titulů, patří k zakladatelům československé intervenční radiologie a jsem opravdu velice rád, že mu můžeme předat ocenění CSIR, které mu za jeho celoživotní práci, prací náleží.

doc. MUDr. Jan H. Peregrin, CSc.